

POSTANOWIENIE

Dnia 29 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko Krajowemu Biuru Wyborczemu
o przywrócenie do pracy,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 29 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt VI Pa 49/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i
zasądza od skarżącego na rzecz pozwanego kwotę 120 (sto
dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 września 2014 r., w sprawie o przywrócenie do pracy, Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bydgoszczy oddalił apelację powoda – M. K. od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 10 czerwca 2013 r. zasądającego od pozwanego na rzecz powoda kwotę 19.656 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę oraz koszty procesu.

W skardze kasacyjnej powód zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji w całości, zarzucając naruszenie art. 32 ust. 1 Konstytucji RP, art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 217 § 1 i 2 k.p.c., art. 227 k.p.c., art. 232 k.p.c.

(przy uwzględnieniu przepisu prawa materialnego w postaci art. 6 k.c.) poprzez przeprowadzenie postępowania dowodowego w sprawie w sposób nierówno traktujący strony, odmawiający powodowi prawa do przedstawiania Sądowi dowodów na poparcie swoich tez oraz na odparcie tez pozwanego, a w konsekwencji prowadzący do niewyjaśnienia przez Sądy obu instancji istotnych okoliczności dla rozpoznania sprawy.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do jej rozpoznania skarżący uzasadnił treścią art. 398⁹ § 1 ust. 4 k.p.c., twierdząc, iż jest ona oczywiście uzasadniona. Powód argumentował, że pominięcie przez Sądy obu instancji okoliczności związanych z koniecznością zachowania reguł procesowych opisywanych w zarzucie skargi kasacyjnej stanowi o „oczywistej zasadności” przedmiotowej skargi kasacyjnej. W jego ocenie, decyzja procesowa w zakresie oddalenia wniosków dowodowych powoda zawartych w pismach z dnia 28 stycznia i 7 maja 2013 r. ma charakter naruszenia kwalifikowanego, albowiem nie mieści się w granicach dyskrecyjnej władzy Sądu oceniającego wnioski dowodowe w kontekście art. 227 k.p.c. i art. 217 § 1 i 2 k.p.c. Z treści uzasadnienia Sądu I instancji (którego argumentacja w zakresie oddalenia wniosków dowodowych powoda została w całości podtrzymana przez Sąd II instancji) w zakresie ustaleń faktycznych dotyczących czasu stosowania rzekomego mobbingu i charakteru tego zjawiska wynika, że oddalenie wszystkich osobowych wniosków dowodowych powoda, który zmierzał do bezpośredniej weryfikacji zarzutów stawianych powodowi przez jego podwładnych, uniemożliwiło mu prowadzenie jakiegokolwiek obrony procesowej.

W odpowiedzi na skargę pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącego kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze szczególnym, co potwierdza treść art. 398¹ § 1 i § 2 k.p.c., utrwalona judykatura oraz dominująca i reprezentatywna doktryna. Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, gdy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne

wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, a ponadto, gdy zachodzi nieważność postępowania lub gdy skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przytoczone przesłanki ustawowe stanowią obligatoryjne i konstrukcyjne wymaganie podlegają ocenie we wstępnym stadium postępowania kasacyjnego (tzw. przedsądzie). W tym zakresie Sąd Najwyższy uznał, że w skardze nie wykazano żadnej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

W poddanej przedsądowi skardze wniosek z art. 398⁴ § 2 k.p.c. nie został poparty jakimkolwiek wywodem prawniczym, który wskazywałaby na kwalifikowaną postać naruszenia przez sąd drugiej instancji konkretnych przepisów prawa materialnego, czy też procesowego. Przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazana w tym wniosku (oczywista zasadność skargi) w ocenie skarżącego polega w istocie na przedstawieniu własnej wersji stanu faktycznego i stanowi jedynie polemiką z ustaleniami Sądu drugiej instancji.

Tymczasem w motywach zaskarżonego orzeczenia Sądu drugiej instancji nie można dostrzec błędu w zastosowaniu prawa ani w jego wykładni. Zgodnie z art. 382 k.p.c., postępowanie apelacyjne polega na merytorycznym rozpoznaniu sprawy, a wyrok sądu drugiej instancji musi opierać się na jego własnych ustaleniach faktycznych i prawnych (por. uchwałę SN z dnia 23 marca 1999 r., III CZP 59/98, OSNC 1999 nr 7-8, poz. 124). W niniejszej sprawie Sąd drugiej instancji oceniał stan faktyczny niniejszej sprawy od złożenia pozwu aż do zamknięcia rozprawy apelacyjnej, a polemiczna odmienna ocena okoliczności faktycznych nie wykazuje oczywistości naruszenia powołanych w skardze podstaw kasacyjnego zaskarżenia. Sąd Najwyższy jest „sądem prawa”, a przy ocenie nadzwyczajnego środka zaskarżenia w postaci skargi kasacyjnej, jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Nie jest także uprawnione uzasadnianie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w drodze odwołania się do podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, ponieważ przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie oraz sformułowanie wniosku o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie stanowią dwa odrębne (różne) elementy konstrukcyjne skargi kasacyjnej. Ponadto stan faktyczny i jego kwalifikacja prawna, które zdają się nieznane (obce)

skarżącemu, była ewidentnie, całkowicie i zupełnie oczywiście prawidłowa, co wynika z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

W konsekwencji powyższego ułomna i oczywiście bezzasadna skarga kasacyjna nie zasługiwała na przyjęcie jej do merytorycznego rozpoznania, co uzasadniało wydanie postanowienia jak w sentencji w zgodzie z art. 398⁹ § 2 k.p.c., w tym w zakresie kosztów postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 k.p.c.